

ת"פ 29636/01/22 - מדינת ישראל נגד מחמד חרמה

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 29636-01-22 מדינת ישראל נ' חרמה(עציר)

בפני בעניין:	כבוד השופט טל ענר המאשימה נגד הנאשמים	מדינת ישראל מחמד חרמה (עציר)
-----------------	--	---------------------------------

גזר דין

1. הנאשם, הורשע על פי הודאתו במיוחס לו בכתב האישום המתוקן, כדלקמן:

בגין האישום הראשון הורשע בקשירת קשר לפשע, עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין).

בגין כל אחד מהאישומים 2, 3, 4, 5 ו- 6 הורשע בגניבת רכב בצוותא, עבירה לפי סעיפים 413ב ו-29(א) לחוק העונשין; כניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק, עבירה לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952; נהיגה ברכב ללא ביטוח, עבירה לפי סעיף 2א לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תש"ל-1970; נהיגה ללא רישיון נהיגה, עבירה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א-1961

2. על פי עובדות כתב האישום קשר הנאשם עם מספר עבריינים לגניבת מכוניות מאזדה בישראל, והעברתן במחסום לתחומי הרשות הפלסטינית. כמתואר באישומים 2 עד 6, בכל אחד מהאישומים גנב הנאשם בצוותא עם אחרים את כלי הרכב, ולאחר מכן נהג בהם על מנת להוציאם מישראל, כל זאת כשאינו לו היתר לשהות בארץ וכשאינו מחזיק ברישיון נהיגה וביטוח.

3. המאשימה עמדה על חומרת העבירות ועל הפגיעה ברכוש הציבור ומשתמשי הדרך. המאשימה הדגישה את ריבוי עבירות הרכוש, שבוצעו בהתארגנות ותחכום, וכן את הסיכון הנובע מכך שהנאשם מעולם לא אחז ברישיון נהיגה. בהתבסס על פסיקה שהוגשה עתרה המאשימה לקביעת מתחם ענישה אחד הנע בין 60 ל-80 חודשי מאסר, לצד ענישה נלווית. בתוך מתחם הענישה התבקשתי לגזור על הנאשם עונש ברף התחתון בשל ההודאה והיעדר עבר פלילי.

4. ב"כ הנאשם הדגיש את הודאת הנאשם, עברו הנקי, ונסיבותיו האישיות והמשפחתיות. הסיגור אבחן פסקי דין אליהם הפנתה המאשימה. באשר לעניין **קייסי** (ת"פ (שלום ראשל"צ) 3902-10-20) בו נגזרו על הנאשם 38 חודשי מאסר בגין שלושה אירועים של גניבות רכב סבור הסיגור כי גזר דין זה אינו מהווה אמת מידה לעניינו שכן אותו **קייסי** היה בעל עבר פלילי ומאסרים מותנים. מנגד הציע הסיגור להיעזר בגזר הדין בעניין **אבו-קביטה** (ת"פ (רמלה) 44000-02-21, אשר בעניינו נקבע בגין הרשעה בחמישה אישומי גניבת רכב מתחם של 36 עד 72 חודשים ונגזרו 55 חודשי מאסר. הסיגור סבור שעונשו של הנאשם אמור להיות קל בהרבה מעונשו של **אבו קביטה**, שניהל משפט הוכחות מורכב ולא זכה להקלה הנתונה למי שמודה באשמה כדוגמת הנאשם. הנאשם בדברו האחרון הביע חרטה, טען שפעל בפזיזות ונכנע ללחצם של אחרים, וביקש להתחשב בו ולהקל עימו.

דין

5. כהוראת המחוקק, מתחם העונש ייקבע בהתאם לעיקרון ההלימה תוך מתן משקל לערכים החברתיים שנפגעו ממעשיו של הנאשם, מידת הפגיעה בהם ומדיניות הענישה הנוהגת.

6. על החומרה הגלומה בתופעת גניבות הרכב ועל פגיעתה הרעה בציבור עמדו בתי המשפט בכל ערכאותיהם. במקרה דנן **הערכים החברתיים** שנפגעו הם זכות הקניין, עקב פגיעה ברכוש פרטי תוך גרימת נזק כלכלי ישיר למתלוננים. אם לא די בכך, כאשר מבוצעת העבירה על ידי שוהים בלתי חוקיים נפגעת סמכות המדינה לקבוע מי רשאי להיכנס בשעריה ונוסף על אלה - עלול היה בעניינו להיגרם סיכון בטיחותי עקב הנהיגה בכלי הרכב הגנובים ללא רישיון.

7. בחינת **מידת הפגיעה** בערכים המוגנים מובילה למסקנה כי מדובר בפגיעה ברף משמעותי נוכח ביצוע של העבירות בצוותא תוך התארגנות מוקדמת ותכנון, במספר הזדמנויות.

8. בחינת **מדיניות הענישה** הנוהגת מעלה כי מתחמי הענישה לשוהים בלתי חוקיים בישראל שגנבו כלי רכב למטרת העברתם לשטחים, כוללים עונשי מאסר בפועל בלתי מבוטלים, גם לנאשמים נעדרי עבר פלילי. מדובר למרבה הצער בדפוס עבריינות שגרתית, כך שאין הכרח בסקירה רחבה ומעמיקה של הפסיקה, אך אזכיר למשל את ע"פ 9184/08 **נואורה נ' מדינת ישראל**, שם נדון הנאשם ל-68 חודשי מאסר בגין הרשעתו, לאחר שמיעת ראיות, בביצוע עשר גניבות רכב ועוד שני ניסיונות גניבה (איני מתעלם מכך שמדובר בפסק דין ותיק יחסית, ושרמת הענישה עלתה מאז); עפ"ג (מחוזי מרכז) 48705-06-19 **צלאח נ' מדינת ישראל** (23.12.2019), בו אושר עונש מאסר בפועל של 55 חודשים בגין גניבת שבעה כלי רכב בצוותא; עפ"ג (מחוזי-מרכז) 52055-04-21 **אסלים נ' מדינת ישראל** (18.7.2021), בו נדחה ערעורו של נאשם בעל עבר פלילי ומע"ת, שנדון ל-45 חודשי מאסר ואושר מתחם של 30 עד 60 חודשים בגין הרשעה בגניבת שלושה כלי רכב. לבסוף אזכיר את עניין **אבו קביטה** (ת"פ (רמלה) 44000-02-21), אליו התייחס הסיגור, אשר נקבע לו בגין הרשעה (לאחר ניהול הוכחות) בחמישה אישומי גניבת רכב מתחם של 36 עד 72 חודשים ונגזרו 55 חודשי מאסר.

9. לכאורה ניתן היה - וכך אכן נעשה לא אחת במקרים דומים - לקבוע מתחם ענישה נפרד לכל אישום, אולם לאור עתירת המאשימה לקבוע מתחם כולל, ונוכח העובדה שמדובר בחמישה אירועים קרובים בזמן, מצאתי כי ניתן לקבוע **מתחם ענישה כולל**. ממילא, כפי שקובעים סעיפים 40(ב) ו-40(ג) לחוק העונשין, גם כשנקבעים מתחמי ענישה נפרדים רשאי בית המשפט לגזור עונש כולל שישמור על יחס הולם בין חומרת מכלול המעשים ומידת אשמו של הנאשם, ואין מדובר בחיבור אריתמטי של מתחמי הענישה.

10. בסיכום ביניים, לאחר שנתתי דעתי לערכים המוגנים ולמידת הפגיעה בהם, וכן לרמת הענישה הנוהגת ולחלקו של הנאשם שבפניי, ובהתאם להוראת סעיף 40 לחוק העונשין, **מצאתי לקבוע כי מתחם העונש ההולם בעניינינו נע בין 36 ל-72 חודשי מאסר בפועל, לצד רכיבי ענישה נלווים.**

11. לא הושמעה בפניי טענה שיש לחרוג ממתחם הענישה, ובנוסף עמדת המאשימה היא שיש לגזור את הדין ברף התחתון של המתחם שייקבע. בכך ניתן למעשה לסיים את הדיון, אך אציין בקצרה ולמען הסדר שעברו הנקי של הנאשם, הודאתו באשמה שחסכה ניהול משפט מורכב עם עשרות עדים ונסיבותיו האישיות והמשפחתיות - אכן מצדיקים בהצטרפם עונש ברף התחתון של המתחם שקבעתי. לצד זאת יינתן משקל לשיקולי הרתעה ברכיבי הענישה הנלווים (ובפרט המאסר המותנה והקנס שבכוונתי להטיל).

סיכום

אשר על כן אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

- א. **36 חודשי מאסר בפועל**, מיום מעצרו (30.12.2021).
- ב. **9 חודשי מאסר על תנאי**, למשך שנתיים מיום שחרורו מהמאסר, לבל יעבור הנאשם עבירה בה הורשע, למעט עבירות על חוק הכניסה לישראל או כל עבירת רכוש מסוג פשע.
- ג. **3 חודשי מאסר על תנאי**, למשך שנתיים מיום שחרורו מהמאסר, לבל יעבור הנאשם על חוק הכניסה לישראל.
- ד. **קנס כספי בסך 10,000 ₪**, או 60 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-3 תשלומים שווים החל מיום 1.1.2023 ובכל ראשון לחודש שלאחריו. אי עמידה בתשלום כלשהו במועד, יעמיד את סכום הקנס כולו לפירעון מיידי.
- ה. **פסילה מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה** למשך 18 חודשים מיום שחרורו ממאסר.

ניתן היום, כ"ד אלול תשפ"ב, 20 ספטמבר 2022, בנוכחות הצדדים.